யாழ்ப்பாணம் கொக்குவிலைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும், காலஞ்சென்ற சோ. கனகசபாபதிக் குருக்கள் அவர்களின் சிரேஷ்ட புத்திரனும் மாத்தனை. ஸ்ரீ கதிர்வேலாயுத சுவசமி ஆலய பிரதம குருவுமாகிய

巡巡

பிரம்மஞீ க. பாலசுப்பிரமணிய சர்மா அவர்களின்

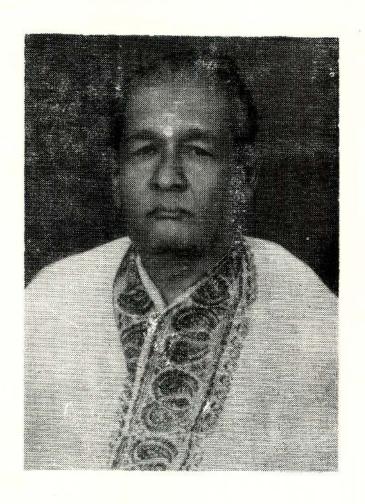

நினைவஞ்சலி பாமாலை

ஆங்கிரச ளூல ஆவணி மீ^ன 8 உ 24 - 8 - 1992

பிரம்ம**ஞீ. க**். சப்பிரமணிய சர்மா அவர்கள்

தோற்றம் 1 - 8 - 1924

மறைவு 15 - 8 - 1992

சமர்ப்பணம்

உங்கள் உழைப்பின் உயிர்ப்பில் கல்வியில் சான்றோராய் எங்களை யாக்கி, எங்கள் உயர்வையே உங்கள் உயிராக்கி, எங்கள் இல்லத்தின் ஒளி விளக்காய் பிரகாகித்த ஐயா! உங்கள் நினைவுகளுக்கு இம்மலர் சமர்ப்பணம்;

பிள்ளைகள்

மாத்தனை ஸ்ரீ கதிர்வேலாயுத சுவாமி ஆலய பிரதம குருவாகிய

பிரம்ம ஸ்ரீ. க. பாலசுப்பிரமணிய சர்மா அவர்களி<mark>ன்</mark>

மறைவு குறித்த

நினைவாஞ்சலி பாமாலை

தோற்றம்: 1 - 08 - 1924

வெண்பா

கொக்குவில் பா ரத்வாஜ கோத்திரத்திலே குருக்**கள்** நற்குலத்தில் **ர**த்**தாதி ஆண் டா**டித் - தக்க நா**ள்** பத்தேழி லே **பால** சுப்ர மணிய சர்மா உய்த்தா**ன்** இவ் வையத் துயிர்!

பிரிவு: 15 - 08 - 1992

வெண்பா

ஆங்கை ரச வருடம் ஆடி முப்பத் தோராம் நாள் தீங்குத் துதியைத் திதி வேளை - ஈங்கிருந்து நீங்கின னால் பால சுப்ர மணிய சர்மா ஏங்கியதே இந்த இகம்!

வரலாறு

அகவல்

தொன்மை மிகும் **பாழ்ப்**பாணக் கொக்குவிலூர் என்றாலே **நன்மைக்கும் வன்மைக்கும்** ஞானச் செழுமைக்கும் வண்மைக்கும் பெயர் பெற்றோர் வதியும் இடம் என்று சொல்வார் எவரும்! அந்தச் சோதி மிகும் பொற்பதியில் கோவிற் பணிக்கு நித்த குருக்கள் குலமான பா**ரத் வா**ஜப் பரம்பரைக் கோ**த்**திரத்தில் கணக சபாபதிக் குருக்கள். ஜா னகியம்மா தம்பதிகளுக்குத் தலைமைகனாய், ஆயிலிய **நட்ச**த் திர**த்தி**ல் பிரம்ம ஸ்ரீ பால சுப்பிர மணிய சர்மா சுடர்ந்து, குலக் கல்வி **அத்தனையும் தேர்ந் தோ**ர்ந்தே ஐந்**த**ாம் தலைமுறையன் ஆக, மலைநொட்டு மாத்தளை எனும் நகரில் ஸ்ரீ கதிர் வேலாயுத சுவாமி கோவில் எனும் ஆன்ற புகழ் பூத்த ஆலயத்திலே தலைமைக் குருக்களாய் ஐம்பத்தாண் டாகத் திருப்பணிகள் செய்த பெருமைகளைச் செப்புதற்குச் செந்தமிழில் வார்த்தைகளோ போதாவே! வள்ளல் அவன் புகழைச் சாற்று தற்கு மீண்டும் ஒரு கம்பன் வரவேண்டும்! முடியாதென்றாலும் முனைவோம் சிறிதளவில்! நாட்டுக்கோட்டை நகர நன்மக்கள் நிர்வகிக்கும் மாத்தளையூர்க் கதிர் வேலாயுத சுவாமி கோவில் புகழ் நாற் இற்கும் நண்கறியும்! நாடறிந்த அக்கோவில் வரலாற்றுடன் பிணைந்து வளர்ந்த நெடுங் காலப் பரம்பரையில் வந்தோனே பாலசுப் பிரமணிய சர்**மா! அவன் தந்தை,** தந்தைக்கு தந்தை என்றே ஐந்து தலைமுறை, அவ் வாலயத்தின் தொன்மை தனைப் பேணி வந்ததென்னும் பெருமைக்குரிய குலம்! நித்திய பூஜை, தியமங்கள், உற்சவங்கள் அத்தனையுமே ஆங்கே ஆண்டு முழுவதுமாய்க்

கோலாகலமாய்க் குறையின்றியே நடக்கக் காலாய் இருந்த கடவுட் பணிக் குடும்பம்! மாத்தளை வாழ் இந்து மத மக்கள், தோட்டம் வாழ் தொழிலாளர் குடும்பங்கள், சகல இனம் சார்ந்த ஊர்ச் சனங்கள் எல்லோர் உயர்வுக்கும் மார்க்கத் துறையிலே மட்டுமன்றிச் சமூக, கலாசாரக் கலைசார் கிரியைச் சகல துறைகளிலும் அரை நூற்றாண் டாக ஆற்றிய நற் சேவைகளால் பால சுப் பிரமணிய சர்மாவை ஐயா ஐ யா என்றே அன்பொழுக யாபேரும் போற்றிடுவர்! சோதிடக் கலை வல்ல சுப்பிர மணிய சர்மா முகத்தில் விழித்தாலே மோட்ச சுகம் என்பார்கள்! சிரிப்பன்றி வேறறியாச் சீராளன்! சாந்த சொரூபமே உருவான சுந்தரனின் மணைவிக்கும் சௌந்தர வல்லி என்று சரியாய்ப் பெயர்ப் பொருத்தம்! காலாதி காலக் காஷிபக் கோத்திரத்தில் கொக்**குவில் மா**ர்க் கண்டேயக் குருக்கள், லட்சுமியம்மா தம்பதியர் புத்திரியாய்ப் பூரம் நட்சத்திரத்தில் வந்து தித்த இரண்டே வயது குறைந்தவளாம் சௌந்து வேல்லி தனைச் சர்மா கரம்பற்றிப் பெற்ற நவமணிப் பிள்ளைகளோ ஒன்பது பேர்! ஒன்பைது பேருக்கும் உயர் கல்வி நலமூட்டி ஆனாக்கிப் பேராக்கி அவர்களிலே நால்வருக்குச் சீ**ராய்த் தி**ருமண**த்**தைச் செய்து வைத்துப் பத்துப் பேர் பேர**க் குழ**ந்**தைகளா**ய்ப் பெற்றுத் தழைத்த சர்மா பெற்ற மகள் சொர்ண் வெல்லி முது மாணிப் பட்டம் எய்தித் தேர்ந்து பத்மநா பய்யர் எனும் விஞ்ஞானக் கலைமானி தன்னை வதுவை செய்து வித்தியா, பூரணி, ஜனனி எனும் மூன்று புத்திரிகள் தம்மைப் பூவில் தரிக்க விட்டு ஆண் டைந்தின் முன்னே அடைந்தாள் பரம பதம்! மூத்த மகன் ஜெகநாத சர்மா, தனலட்சுமி என்னும் திருமகளை இன்மனையா ளாய்ப் பெற்று கௌரி, **திவாகரன், கா**யத்திரி என்னும்

மூன்று மகப் பேறடைந்து முதன்மையுற வாழ்கின்றான்! ஹெயலட்சுமி மகளோ ஸ்ரீ தரனைக் கைப்பிடித்து கோதா லட்சுமியோடு சாருஸ்மதி என்னும் இரு புத்திரிகளுடனும் இருக்கின்றாள் செனக்கியமாய் இயோனந்த சர்மா எனும் அடுத்த புத்திரனின் மணைவி ரமா தேவி, மக்கள் பிரசன்னா, பிரவீண் எனும் இரண்டு பேர்கள்! யோகானந்த சர்மாவுடன் யோக ராணி, ஜெகதாம் பிகை, பால ரஞ்சனி, கலாரஞ் சனி என்<u>னு</u>ம் மீந்திருக்கும் பிள்ளைகளும மிகச் சிறப்பாய் வாழ வழிசெய்த சுப்பிர மணிய சர்மா ஐயாவின் சோதரர்கள் மூவர், தையலம் பிகா, பத்ம நாத குருக்கள், மனோன்மணி இம் மூவர் பெயர்! குருக்கள் மணையாட்டியாய் வாய்த்தோளே ருக்குமணி! மனோன்மணி மண்ந்தளித்த மைத்துனர் மோகனராஜா! இத்தணைபேர் மட்டுமன்றி, எத்தனையோ உற்றாரும் சுற்றத்தவரும் சூழ்ந்து வந்து கோவிலிலே பக்தர்களாய் வந்திக்க பலகோடி மாந்தர்களும் ஏங்கித் தவிக்க விட்டு செப்பிர மணிய சர்மா ஆங்கிரச வருடம் ஆடி முப்பத் தோராம் நாள் சனிவாரம் திதி துதியை சதயம் நட்சத்திரத்தில் இறைவன் அடி சார்ந்தான்! இனி அவனின் இன் முகத்தை புன்சிரிப்பைக் காண்பெதென்றோ? பொழிகின்ற மந்திரக் குரலை இனிக்கேட்பதென்றோ? குருக்களையா? என்றோடி வந்து தொல்லை தீர வழி கேட்டு மீன்வதென்றோ? சோ**திடங்கள்** கேட்டுத் துயரங்கள் தீர்வதென்றோ? மாத்தளை கதிர் வேலா யுத சுவாமி கோவில் என்று சாற்றியதும் ஞாபகத்தில் சட்டென்று வருகின்ற பால செப்பிர மணிய சர்மா எனும் பெயரை, பெயருக்குரியோனின் பெருமைகளை, இனிய சுபாவத்தை யாவரையும் சுண்டி இழுக்கின்ற பக்தி உருவத்தை, பரோப காரத்தை என்றும் நினைவில் இருந்தகற்ற மாட்டோம் நாம்! சென்று வருக ஐயா! சிரம் தாழ்த்தி விடை ஈந்தோம்!

மனைவி இரங்கல் வெண்பா

ஆயுள் முழுதும் முருகனுக்கே அர்ப்பணித்**த** ந்யுள்ள **போதே நி**மிர்வா ணேன்! - தீயுண்டாய்! தேயுண்டு போக எணத் தேம்ப விட்டாய்! காலனாைல் ஏயுண்டேன்! சாப்பே தெனக்கு**?**

மக்கள் இரங்கல் வெண்பா

பெற்றாய் நவமணிக ளாய் எம்மை! உன் ஆவி அற்றக்கால் தாமே அறிந்தோம் உன்-வற்றாத அன்பால் தவமணிகள் ஆயிரம்பேர் பெற்றவன் நீ என்பது! எமை நீத்தனையே ஏன்?

மருமக்கள் இரங்கல் வெண்பா

மருமக்கள் போலன்றி மக்கணைப் போண்றே பெருமையுடன் எங்களைப் பேணிக்-கருமங்கள் யாவினிலும் பங்கேற்று யாத் தீர்த்த ஐயா! இப் பாவிகளை யார் இனிக் காப் பார்?

பேரப்பிள்ளைகள் இரங்கல் வெ**ன்**பா

அருகெல் இருத்தி அரு மந் திரமு**ம்** முருகன் மகிமைகளும் ஓ**திக் - குருவாயும்** வாய்த்**த** எங்கள் தாத்தாவே! **வாட எ**ம்மை இங்கு விட்டு நீத்தெங்கே போனாயோ நீ?

சோதர சோதரிகள் இரங்கல் வெண்பா

பக்தி வழியிற் ப**யிற்**றி எமக்கெல்லாம் சக்தியாய் வாழ்ந்த சகோதரனே! - புத்திமதி கூறிவழி காட்டக் குவலயத்தில் யார் இனி? நா**ம்** தேறிடுவ தெந்தத் தினம்?

மைத்துனர் மைத்துனி இரங்கல் வெண்பா

கைத்துணைய ய் எங்களுக்குக் காவலாய் வாய்த்நிருந்த மைத்துனனே! விட்டு மறைந்தாயே! - எத்தாலும் திராத் துயரில் திகைக்கின்றோம்! நிம்கதியோ வாராது வாழும் வரை!

தேற்றம் வெ**ண்**பா

வாழு**ம் வரை இந்த வை**யகத்**தி**ல் து**ன்**பங்கள் நாளும் வரும் என்ற ஞானம் உறும்! – மாளும் நாள் கொண்டு செல்வ தேது? குருக்கள் வழிப்படியே கொண்டு செய்து தேறும் துயர்!

ஆக்கம்: தில்லையூர் செல்வராசன்

றூ தேவராயர் ஸ்வாமிகள் இயற்றிய கந்தர் சஷ்டி கவசம்

நேரிசை வெண்பா

து திப்போர்க்கு வல்வினைப்போம் துன்பம்போம்; நெஞ்சிற் பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் கதித்தோங்கும் நிஷ்டையுள் கைகூடும்; நிமலரருள் கந்தர் சஷ்டி கவசந்தணை

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர அமர**ம் பு**ரிந்த குமரனடி நெஞ்சே கு**றி**.

சஷ்டி ை நோக்கச் சரவண பவனார் சிஷ்டருக்கு தவும் செங் உதிர்வேலோன் பாதம் இரண்டில் பன்மணிச்சதங்கை கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட மைய(ல்) நடஞ்செயும் மயில்வாகனனார் கையில் வேலாலெணைக் காக்கவேன்று உவந்து வரவர வேலாயுதனார் வருக வருக வருக மயிலோன் வருக இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற மந்திர வடிவேல் வருக வருக வாசவன் மருகா வருக வருக நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக **நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக** தொகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக சரவாண பவனார் சடுதியில் வருக

ரஹாண பேவசே ஏரரர ரரர ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி விணப்வ சரஹண வீரா நமோ நம நிபவ சரஹண நிற நிற நிறென வசர ஹணப வருக வருக அகரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக என்ணை ஆளும் இளைபோன் கையில் பென்னிரேண்டோயுதம் பாசாங்குசமும் பரந்த விழிகள் பன்னி jண்டு இலங்க விரைந்தெனைக் காக்க வேல்லான் வருக ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும் உய்யொளி சௌவும் உயிரையுங் கிலியும் கிலியுஞ் சௌவும் கிளிராளி ஐயும் நிலை பெற்றென் முன் நித்தமு மொளிரும் சண் முகன் நீ(நீ)யும் தனியொளி யௌவ்வும் குண்டலி யாஞ்சிவ குகன் தினம் வருக ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும் நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும் பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும் நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும் சுராறு செவியின் இலகு குண்டலமும் ஆறிருதிண்புயத் தேழகிய மார்பில் பெஸ்பூஷணமும் பதக்கமும் திித்து நன் மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும் முப்பரி நூலும் முத்தணி மார்பும் செப்பழகுடைய திருவ**பிறு உ**ந்தியு**ம்** துவெண்ட மருங்கில் சுடுதொளிப் பட்டும் நவரத்னம் பதித்த நற் சீராவும் இருதொடை அழகும் இணைமுழ**ந் த**ாளும் திருவடியதனில் சிலம்பொலி முழங்க செக்கண் செக்கண் செக்கண் செக்ண மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண நகநக நகநகை நகநக நகண

டிகுதுணை டிகுடகு டிகுகுணை டிகுணை σασσ σασσ σσσσ σσσ मममम मममम मममम समाम ഒരെ ഒരെ ഒരെ ഒരെ டகுடகு டிகுடிகு டங்க டிங்குக விந்து விந்து பயிர்வான் விந்து முந்து முந்ழு முருகவேள் முந்து என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந்து தவும் லாலா லாலா லாவா வேசமும் லீவா லீவா லீவா வினோக வெண் (று) உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும் என்க(ற)லை வைத்து உன் இணையடி காக்க என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவற் காக்க பெண்ணிரு விழியால் பாலனைக் காக்க அடியேன் வதனம் அலகுவேல் காக்க பொடிபுனை நெற்றியைப் புணிதவேல் காக்க்க கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணி ஊை காக்க விழி செவி இரண்டும் வேலவர் காக்க நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல காக்க முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க கள்னமிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க மார்பை இரத்ன வடிவேல் காக்க சேரின முலைமார் திருவேல் காக்க வடிவேல் இருதோள் வனம்பெற காக்க படிரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க பழுபதினாறும் பருவேல் காக்க வெற்றிவேள் வயிற்றை விளங்கவே காக்க சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்**க** நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க

ஆண்குறி யிதண்டும் அயில்வேல் காக்க பட்டமிரண்டும் பெருவேல் காக்க வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க பணைத் தொடையிரண்டும் பருவேல் காக்க கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேஸ் காக்க ஜவிரேவடியினை அருள்வேல் காக்க கைகளிரேண்டும் கருணைவேல் காச்க முன் கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க பின் கை இரண்டும் பின்னவெள் இருக்க நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணணையாக நாடிக் கமலம் நல்வேஸ் காக்க **முப்**பால் நாடியை முனைவேல் க**ா**க்க எப்போழுதும் எணை எதிர்வேல் காக்க அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம் கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க அரையிருள் தன்னில் அணையவேல் காக்க ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க தாமதம் நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க காக்க கோக்க கனகவேல் காக்க நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க தாக்க தோக்க தடையறத் தாக்க பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள் அல்லற் படுத்தும் அடங்காழுனியும் பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும் கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறனைப் பேய்களும் பெண்களைத் தொடரும் பிரம ராக்ஷதரும் அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும் எல்லிலும் இருட்டிலும் ஏற்படும் அண்ணலும் க்கூபூசை கொள்ளும் காளியோடனைவரும் விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்

தண்டியக்காரரும் சண்டாளர்களும் என் பெயர் சொல்லவும் இடி விழிந்தோடிட அனை அடியினில் அரும்பாவைகளும் பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும் நகழும் மயிரும் நீள்(ண்) முடி மடையும் பாவைகளுடனேயே பலகல சத்துடன் மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தணையும் ஓட்டிய பாவையும் ஓட்டிய செருக்கும் காசும் பணமும் காவுடன் சோறும் ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப்போக்கும் அடியேனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திடை மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணைங்கிட கால தூ தா ௌனைக் கண்டாற் கலங்கிட அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட வாய்வீட்டலறி மத்கெட்டோடப் படியினில் முட்டப் பாசக் கேயிற்றால் க்ட்டுட எங்கம் கதறிடக்கட்டு கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக் கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு முட்டு முட்டு முழிகள் பிதங்க செக்குச் செக்கு செதில் செதிலாக சொக்குச் செக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு குத்து குத்துக் கூர்வடி வேலால் பெற்று பெற்றை பகலவன் தேணுகெளி தண்டுலரி தண்டுலரி தண லதுவாக விடு விடு வேலை வெருண்டது ஓடப் புலியும் நரியும் பென்நரி நாயும் எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந் தோடத் தேளும் பாம்பும் செய்யன் பூரான் கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயிர் அங்கம் ஏறிய விஷங்கள் எளிதுடன் இறங்க ஓளிப்பும் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும் வா தம் வயித்தியம் வலிப்பு பித்தம் சூலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு

கடைச்சல் சிலந்தி சூடவ்விப் புருதி பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி பற்குத்து அரணனை பருவரை யாப்பும் எல்லாப்பிணியும் என்றணைக் கண்டால் நில்லாது ஓட நீகெயனக் கருள்வாய் ஈரேழுஅகமும் எனக்கு உறவாக ஆணு**ம் பெண்**ணு**ம் அனை**வரு**ம் எ**னக்காய் மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும் உள்ளைத் துதிக்க உன் திரு நாமம் சரஹண பவனே சைவொளி பவனே திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே பரிபுர பவனே பவமொழி பவணே அரிதிரு மருகா அமராபதியைக் காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை பிடுத்தாய் கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே கார்க்கிகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா கனிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா கதிர்காமத் துறை கதிர்வேல் முருகா பழநிப் பதிவாழ் பலகுமாரா ஆவினன் குடிவாழ் அலகிய வேலா செந்தின் மாமலையுறும் செங்கல் வராயா சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே காரர் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய் என்னா விருக்க யானுனைப் பாட எனைத் தொடர்ந் இருக்கும் எந்தை முருகனைப் பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை நேசமுடன்யான் நெற்றியிலணியப் பாசவினைகள் பற்றது நீங்கி உள்பதம் பெரவே உன்னருளாக அன்புடன் இரக்ஷி அன்னமும் சொர்ணமும் மெத்த மெத்தாக வேலாயுதனார்

சித்தி **பெற்றடியேன்** சிறப்புடன் வாழ வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க வாற்க வாழ்க் வடிவேல் வாழ்க வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்ா வாழ்க வாழ்க மலைக் குறமுகளைடன் வாழ்க வாழ்க வாரணாத் துவசம் வாழ்க வோழ்க என் வேறாகமைகள் நீங்க எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள் எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும் பெற்றவள் நீதரு பொறுப்பதுண் கடன் பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவளாமே பிள்ளையென் றன்பாய் பிடுயமளித்து மைந்தனென்றன்பாம் மனமகிழ்ந் தருளித் தஞ்சமென்று அடியார் **தழை**த்திட அ**ருள்செய்** கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய பாலன் தேவராயன் பகர்ந்ததைக் காலையில் மானையில்

கருத்துடன் நாளும் ஆசாரத்துடன் அங்கத் துலங்கி நேச முடனோர் நிணைவது வாகி கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச் சிந்தை கலங்காது தியானிப்ப**வர்க**ள் ஒரு நாள் முப்பத்தாறுருக் கொண்டு ஓதியே ஜெபித்து உகந்து நீறணிய அஷ்டதிக்குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த் திசை மன்ன ரெண்பர் செயல தருளுவர் மாற்றா ரெல்லாம் வந்துவணங்குவர் நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மையளித்திடும் நவமத கௌனவும் நக்கெயில் பெறுவர் எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர் கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும் விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள் பொல்லாதவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்

நல்லோர் நிணைவில் நடனம் புரியும் சர்வ சத்தாரு சங்கா ரத்துடி அறிந்தென தோளம் அஷ்ட லக்ஷபிகளில் வீரலக்ஷ்மிக்கு விருந்துணவாகச் கூரபத் மாவைத் துணித் தகைய **தனா**ஃ இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்தமு தளித்த குருபரன் பழநிக் குன்றினிலிருக்கும் சின்னக் குழந்தை சேவடி பேற்றி எணைத் தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம் மேவியே வடிவுறும் வேலவா போற்றி தேவர்கள் சேனாபதியே போற்றி குறமகள் மணம்கிழ் கோவே போற்றி திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி உயர்கிரி கணக சடைக்கோ நாசே மையில் நடமிடுவாய் மலரடி சரணம் சரணம் சரணம் சரவண பவஒய் சாணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

ஸ்கந்தர் வந்தனம்

லோகநாத ஸுரஸ் ரேஷ்ட்ட ஸர்வஜ்ஞ கருணாகர I ஷண்முகஸ்யை பரம் ஸ்தோத்ரம் பாவனம் பாப நாஸ்**னம்** II ஷட்வக்திரம் ஸி**கிவா**கனம் **த்ரீணயனம்** கித்ராம்பரா லங்கிருதம் I ஸக்திம் வஜ்ரமஸிம் த்ரீஸூலம்பயம் கேடகம் தனுஸ்சக்ரகம் II பாஸம் குக்குட மங்குச வரதம் தோர்ப்பிர்த்த தானம்ஸதா I த்யாயே த்தீம்ஸித ஸித்திதம் சிவஸுதம் ஸ்கந்தம் ஸுராராதிதம் II

சுப்ரமண்ய த்வநி மந்த்ரம்

ஓ ஹ்ரீம் செவ சிவ சக்தி ஹஸ்தாய குக்குட த்வஜாய த்வாதசாக்ஷாய சர்வ சத்ரூன் சம்ஹாரய சர்வ சக்தி தராய சர்வ ரக்ஷா கராய ஓம்கு மாராய ஸ்வாஹா)

சுப்ரமணிய மாலா மந்த்ரம்

ஓம் சளம் கும் சுப்ரமண்யாய சக்தி ஹஸ்தாய ருக்யஜு; சாமாதர்வணாய அசுர குல மர்த நாய யோகாய யோகாதிபதயே சாந்தாய சாந்த ரூபிணே சிவாய சிவ நந்தநாய சருஷ்டி ப்ரியாய சர்வஞ்ஞாய ஹருதயாய ஷண்முகாய ஹ்ரீம் ச்ரீம் ஹ்ரீம் க்ஷம் குஹரவி கேங்கா லாய காலரூபிணே சுர ராஜாய சுப்ரமண்யாய நம: ஓம் நமோ பகவதே மஹா புருஷாய மயூரவாஹ நாய கௌரீ புத்ராய ஈசாத்மஜாய ஸ்கந்த ஸ்வாமிநே குமாராய தாரகாரயே ஷண்முகாய த்வாதச நேத்ராய த்வாதசபு ஜாய, தவாதசாத்மகாய சக்தி ஹஸ்தாய சுப்ரமண்யாய ஓம் நம: ஸ்வாஹா

Turngania de la

ஸ்ரீ சுப்ரமண்யருடைய த்யானம்

சிந்தூராருண மிந்து காந்தி வதனம் கேயூரஹாராதிபி: திவ்பை ராபரணைர் விபூஷித தநும் சுவர்காதி செளக்பே ப்ரதம் அம்போஜாபய சத்தி குக்குட தரம் ரக்தாங்கராகம் சுபம் சுப்ரமண்ய முபாஸ்மஹே பரணமதாம் பீதி ப்ரணாசோத்யதம்

巡 巡

மரணத்தின் தத்துவம்

மர**ண**த்தை**ப் பற்**றி பெரும்பாலாணோர் தப்பான அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டுள்ளனர். ஒருவர் இறந்து விட்டால் அவரை இழந்து விட்டதாகச் சருதி, அலறு கின்றனர்.

அறியாமையால் ஏற்பட்ட கருத்து இது. இழத்தல் என்பது நாம் ஒருவகையேனும் அப்பொருளைத் திரும்பப் பெறாத விதமானதாகும். காணமுடியாதவர்கு பறி கொடுத்துவிட்டோம் என்பது கருத்துடையது. ஆனால் மரணமோ அப்ப யானது அல்ல. மரணத்தில் மறைவது பஞ்ச பூதங்களால் ஆன உடலமேயாகும்: அதனுள் குடி பீருக்கும் ஆன்மோ அழிவதில்லை. இதற்கு தோற்றம் அழிவு கிடையாது: நாம் செய்த விளைக்கேற்ற இந்தப் பூதவுடல் விளை முடிந்ததும் விழுந்து விடுகின்றது. எஞ்சிய வினைக்குத் தக்கபடி ஒர் புதிய உடலைச் சீவன் எடுத்துக்கொள்கிறது. இதை ஒரவர் சட்டை மாற்றுவதுபோலாகும். நாம் புதிய உடையை அணியும்போது எப்படி மகிழ்ச்சியடைகிறோமோ அதுபோல சீவன் புதிய உடலை எடுக்கும்போது மகிழ்ச்சி யடைகிறது.

நாம் அழுது புலம்புவதா**ல் அதன்** முன்னேற்ற**ம்** தடைப்படுவதுடன் நமது துயரத்திலும் பங்கேற்கும்படி சீவனைக் கீழே இழுக்கிறோம். நம்மில் பவர் இதை அறிவதில்லை.

நாம் அறியாமைக்குக் காரணமாக இருப்பது நமது அன்புக்குரிய உள்ளிருக்கும் ஆன்மாவை நேசியாது அதன் மண்ணாலாகிய சட்டைபோன்ற உடலில் பாசம், நேசம், பற்று வைப்பதாகும் உண்மையில் அறியாப் பொருளான ஆன்மாவை நேசிப்போமாயின் நாம் அதனோடு எக்காலத் தும் தொடர்பு வைத்து இன்புற்றிருக்கலாம். நாம் செய் யும் ஒவ்வொரு செய்யுகையும் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்திருக் கும் ஆன்மோவின் சாந்திக்காகவேயாகும்.

அதன் சாந்தியைக் கெடுக்கும் எண்ணமோ செயலோ எதுவும் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். எனவே இறந்தவருக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய கடமை இதுவேயாகும்.

அப்பாவே - அம் மாவே - மணை வியே - சகோ தர சகோ த ரியே - மகளே - மகனே - மருமகளே - மருமகனே - மச்சாளே அக்காவே - அரிய சினேக சிநேகி தியே - அயலார்களே நீர் கள் உங்கள் யாக்கையை உதறிச் சென்றீர்கள் - அனபு மிகுந்திருந்தீர்கள் - ஆதரவு காட்டினீர்கள் - எங்களுக்கு இன் பம் தந்தீர்கள் . எவர்க்கும் இனியவராய் இருந்தீர்கள். உங்கள் நற்குணம் எங்கள் உயிர் காக்குக ! உள்ளமட்டும் கள்ளமின்றி உங்களைப்போல் எல்லார்க்கும் இனியராய் வாழ்ந்து எங்கள் வீளைகள் முடிந்ததும் ஆண்டவன் எங்களையும் ஆட்கொள்ளைட்டும். கனவு நாடகம் போன்றது இப்புவி வாழ்வில் போவதும், வருவதும், கூட்டுவதும் பிரிதலும்,பழையண கழிந்து புதியன புகுதலும் இயற்கையின் சட்டம். இதை விலைக்க ஒருவராலும் முடி யாது. இது இறைவன் அருள் ஆணை. அவனே எல்லா நுக்கும் அருளட்டும், அமைதி நிலவட்டும்

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! **ஒம்** சாந்தி!!! மெ**ளனம் 5 நிமிடம்**

இன்பமே சூழ்க! ஏல்லோரும் வாழ்க!! சுப மஸ்து: பேராடுரியர் கலாநிதி கா. கைலாசநாத குருக்கள் M. A. (Ceylon) Ph. D. (Poona)

இரங்கலுரை

மாத்தளை கதிர்வேலாயுத சுவாமி என்று யாராவது சொன்னதும் ஞாபகத்திற்கு வருபவர் பீரம்மஸ்டீ K. பால சுப்ரமணிய சர்மா அவர்களே. தந்தையார் காலம் முதல் முருகனுக்குத் தொண்டு செய்து வரும் பாரம்பர்யமுடை யவர். பழகுவதற்கு இனியவர். இனிய சுபாவமுடையவர். முருகனிடம் அகலாத பக்தி மிக்கவர். அவர் கோபங் கொண்டால் எப்படி இருக்கும் என்பதை கற்பனை பண்ணிப் பார்க்கவே முடிகிறதில்லை. அவர், எப்போதும், எல்லோருக்கும் எங்கும் வேண்டியவர். பரோபகாரி.

குடும்பபிரச்சினைகள், தொல்லை தரும் கஷ்டங்கள் மிகுந்தவேளைகளிலும் அவர் உதிச்கும் ஆழ்ந்ததும் அர் ஒ தம் மிக்கதான சிரிப்பு அவற்றை எவ்வளவு எளிதாக க களைந்து நிம்மதியுறுகிறார் என்பதை உணர்ந்தும். இடுக் கண் வருங்கால் நகுக என்ற மூதுரைக்கு இலக்ஷ்யமாகத் நிகழ்ந்தவர்.

இறு நி இனத்தில் நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ள குழுமி பிருந்த உள்ளன்பர்கள் எண்ணிக்கை பல இன மக்கள் அவரிடம் எவ்வளவு மெய்யன்பு கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை உணர்த்தி நிற்கும். இயலாமை காரணமாக என் போன்று தவீர்க்க முடியாது சமூகமளிக்க முடியாதவர் எண்ணிக்கையோ இன்றும் பெறுந்தொகையானது.

அவர் முகத்தில் எப்போழுதும் தவழும் புன்னகையே இன்னும் மனக்கண் முன் நிற்கின்றது:

> அவர் ஆன்மா முருகன் திருவடி நீழலின் அமைதி யுறுுதாக.

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் சார்பாக

காலஞ்சென்ற பிரம்மஸ்டீ க. பாலசுப்ரமண்ய சர்மா அவர்கள் ஐந்தாவது தலைமுறையாக, சுமார் அரை நூற்றாண்டு காலமாக, இவ்வாலயத்தோடு ஒன்றித்து, பூசகராக கடமையாற்றியவர். இவர் இவ்வாலயத்தின் தோன்மையைப் பாதுகாத்து. ஆலய நித்திய பூஜைகளை யும் வருடாந்த உற்சவங்களையும் நடாத்தியவர் பாத் தளை வாழ் இந்துப்பெருமக்களினதும், தோட்டப்புற மக் களினதும் கலை கலாச்சார நடவடிக்கைகளுக்கும் இந்து சமய ரீதியிலான கிரியைகள் மூலமாகவும், மற்றும் ஜோதிடக்கலையின் மூலமாகவும், அவர்களிடையே நன் மதிப்பைப் பெற்றவர். அத்தோடு மாத்தளை காழ் சகல இன மக்களின் சமூரப் பிரச்சினைகளிலும் பங்கேற்றவர்.

அந்தவகையில் அன்னாரின் இழப்பு மாத்தளை வாழ் சகல மக்களுக்கும் ஓர் பேரிழப்பாகும். எம்மை விட்டுப் பீரிந்து சென்ற அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல முருகப்பெருமானைப் பிரார்த்திப் போமாக!

ஓம் சாத்தி!

கதிர்வேலகயுத சுவாமி கோவில், மாத்தளை

the Walley Bridge Land

நன்றி !

எமது இல்ல விளக்கு மருத்துவமனையில் இருந்த போதும், இயற்கை எய்திய போதும், பின்ணரும், வருகை தேந்து. உதனி நல்கிய உறவினர், நண்பர்கள், அனுதாபச் செய்திகள் அனுப்பியோர் அணைவர்க்கும் எமது நன்றிகள்.

> திருமதி ச. பாலகப்ரமணிய சர்மா மக்கள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள்

A CONTRACT OF THE PROPERTY OF

the tel

R, Pathmanaba Iyer 27-B High Street Plaistow London E13 0AD Tel: 020 8472 8323

> NEW CENTRAL PRINTERS 147, Wolfendhal Street, Colombo-13.